

[Parkov.]

Skuldrene ad, det var noget, der var ganske ligegyldige Udtalelser. Men de førte dog til, at vi fik Hærordningen og Flaadeordningen af 1909. Det er nu gentagne Gange, ogsaa gennem Hr. H. P. Hanssens Ord, godtgjort, at det hjalp til — jeg siger ikke, det var det eneste, men uden det havde vi ikke opnaaet det —, det hjalp til, at vi holdt os udenfor Verdenskrigen. En saadan Udtalelse maa følge med. Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen sagde, at det er ganske overflødig at sige det, det ved ethvert Barn i Danmark, de kender det, det er fortalt dem saa mange Gange, det ved de alle sammen. Ja, mange ved det, men der er rigtignok adskillige, som ikke ved det, og naar en, der ikke ved det, hører, at en Mand, til hvem han har Tillid, en af hans fremragende Tillidsmænd, fortæller ham dette, og han ikke hører det andet, siger han: Manden har ganske Ret. J. C. Christensen saa allerede den Gang, at det, vi nu vil gøre, er det rigtige. Paa ingen Maade vil jeg tro, at det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen har holdt det tilbage for at skjule det. Han troede, de vidste det alle sammen. Men jeg tror, det vilde være rigtigt — jeg vil i hvert Fald gøre det, hvor jeg kommer frem — at give fuld Oplysning, give fuldstændig Besked. Herregud, er der nogen, der har hørt det før, er Ulykken da ikke saa stor; de har ogsaa hørt det om 1899 før, men det skulde de have, fordi det passede ind i Krammet i Øjeblikket.

Saa talte det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen om Rekrutteringen til Vagtkorps, hvor jeg har mine Betænkeligheder, det skal jeg indrømme. Jeg tror ikke, det bliver noget Udsnit af Befolkningen. Jeg gjorde opmærksom paa, at jeg maa formode, det vil gaa saadan, at den Dag og det Øjeblik, hvor der bliver Tale om, at i Løbet af et halvt Aar eller tre Fjerdingaar skal der være Session, og det hedder: nu kan vi melde os, eller vi kan lade være med det og sige, at vi ikke vil lege med, saa har man en Mulighed for — maaske der er en Pause i ens Uddannelse, eller hvad Grund man nu ellers kan have —, en Mulighed for at komme ind og faa en Beskæftigelse, formentlig en meget let og behagelig Beskæftigelse med elskværdige Fuldmægtige og Assistent, og hvad de nu kaldes alle sammen, og gode Kammerater, saa vil man gaa derind. Men det er ikke noget Levebrød, det er jo en kortvarig Historie, det er kun disse faa Maaneder, det drejer sig om, og saa i Løbet af et Par Aar tolv Dage, eller hvor meget det nu er, som de skal staa til

Raadighed i; men de vil naturligvis haabe alle sammen, at der bliver ikke Tale om, at det bliver af nogen Betydning. Det, jeg tænker paa, er, at det er kun en ganske kort, begrænset Tid; der er ikke Tale om nogen Levevej. Hvis det var som i Tyskland, hvor det er tolv Aars Tjeneste, de vedkommende forpligter sig til, saa var det en anden Sag, saa har de fast Ansættelse i tolv Aar og faar Adgang til andre Beskæftigelser under Staten senere; bevares, var det saadan, saa tror jeg, at der ikke vilde være noget i Vejen, saa vilde de strømme til; vi ved jo alle sammen, at naar der er en Tjenestemandsstilling ledig under Staten, saa strømmer Ansøgningerne ind i Massevis, men jeg tror ikke, det vil blive Tilfældet her.

Det ærede Medlem siger om de frivillige Korps, at det er den til enhver Tid siddende Regering eller Rigsdag, der skal afgøre det fornødne herom. Det er jeg ikke helt sikker paa. Det forekommer mig, at det maa staa i Loven, om det er tilladt eller ikke at danne frivillige Korps, og hvis de frivillige Korps er tilladt, maa der være knyttet saadanne Betingelser til Tillaelsen, at disse Betingelser i enhver Henseende vægger mod de Udskejelser, som jeg forstod det ærede Medlem antydede at der kunde være Fare for, naar man havde Lov til at oprette frivillige Korps. I Øjeblikket er det saadan, at de frivillige Korps staaer under Forsvarsministerens Tilsyn. De maa til ham aflægge Beretning om deres Øvelser, om deres Befalingsmænd, om, hvad Maal deres Uddannelse har, o. s. v. o. s. v. Jeg tror, at det er en fuldkommen tilstrækkelig Betyggelse; og hvis der skulde komme noget i Røring af det, jeg formoder det ærede Medlem hentydede til, i Retning af Borgerkrig, da er det den siddende Regerings Sag at gribe ind, for saa er man udenfor Lovens Rammer.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, som jeg til Dels har svaret ved de Bemærkninger, jeg har gjort til den højtærede Forsvarsminister, bebrejdede mig — og det gjorde for øvrigt ogsaa den højtærede Udenrigsminister —, at jeg havde sagt, at jeg beklagede, at Stillingen fra den høje Regerings Side var blevet en saadan, at vi kunde regne os for at være mindre-værdige mellem Nationerne. Jeg tilføjede, at jeg beklager det, fordi vi i og for sig med Hensyn til Slutresultatet er enige. Men det er dog noget, som er værd at lægge Mærke til, at vi er enige om Slutresultatet. Det er blot med Hensyn til, hvilken Fart vi skal gøre, og med Hensyn til, i hvilket Selskab, i hvilket Følgeskab